

Foreningen Fair Dog
Att.: Formand Charlotte Andersson
E-mail: kontakt@fairdog.dk

Den 15. marts 2022

Kære Charlotte Andersson

Tak for din henvendelse af 27. januar 2022 på vegne af Foreningen Fair Dog.

Jeg kan sagtens forstå, at foreninger som Fair Dog retter henvendelse om hundelovens forbudsordning, da det er et komplekst område. Forbudsordningen, herunder forbudslisten med de 13 forbudte hunderacer (og krydsninger heraf), berører nemlig, som foreningen selv nævner, både genetik, avl og stamtavler.

I din henvendelse nævner du blandt andet den omvendte bevisbyrde, der gælder i sager i relation til hundelovens §§ 1 a og 1 b (forbudsordningen). Den omvendte bevisbyrde blev indført samtidig med forbudslisten i 2010 og indebærer, at det er hundeejeren, der i tvivlstilfælde skal dokumentere hundens race eller type. Kravet om omvendt bevisbyrde blev indført efter en anbefaling fra et udvalg om hunde under Justitsministeriet¹. Udvalget vurderede, at de hidtidige erfaringer i Danmark og i udlandet burde føre til, at et eventuelt raceforbud måtte bygge på en model med omvendt bevisbyrde for at kunne sikre en effektiv håndhævelse i praksis.

Med indførslen af hundelovens forbudsordning blev der udgivet en vejledning om hundelovens forbudsordning, og i 2016 blev vejledningen² opdateret. Heri fremgår bl.a., at besidderen af en hund for at dokumentere hundens race eller type f.eks. kan fremlægge en stambog vedrørende hunden. Besidderen kan desuden fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning. Erklæringerne kan ikke alene basere sig på en vurdering af hundens udseende og adfærd. Der skal i stedet være tale om erklæringer, der vedrører hundens forældre, søskende eller tidligere generationer.

Siden 2018 har det været muligt for besidderen at anvende en DNA-test til at kunne dokumentere sin hunds ophav. DNA-testen skal ses som en af de muligheder, som hundeejere kan anvende som dokumentation for hundens afstamning. Som det også

¹ Betænkning nr. 1514 om farlige hunde. Delbetænkning afgivet af Justitsministeriets Udvalg om hunde den 20. januar 2010.

² Vejledning nr. 9956 af 23. september 2016 om hundelovens forbudsordning, regler om skambid mv.

er oplyst i mit svar af 17. december 2021 til foreningen, så er det korrekt, at det anvendte DNA-register ikke indeholder alle hunderacer i verden, og at der derfor vil være situationer, hvor det ikke giver mening at bruge testen. Men for de hundeejere, som har en hund, der består af racer, som testen kan detektere, vil en DNA-test være et nyttigt redskab med hensyn til at dokumentere, at hunden ikke består af ulovlige hunderacer, særligt hvis man ikke har anden tilstrækkelig dokumentation. Det er i den forbindelse vigtigt at slå fast, at DNA-testen er en mulighed til besidderen og derfor ikke kan kræves som dokumentation.

Det er op til politiet at håndhæve hundelovens forbudsordning og vurdere, om besidderen har fremlagt tilstrækkeligt dokumentation for, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer eller en krydsning heraf.

På nuværende tidspunkt har jeg ikke planer om at ændre hundeloven. Fødevarestyrelsen er løbende i dialog med politiet/Rigspolitiet om håndtering af hundelovens forbudsordning, herunder om administrationen og håndhævelsen af reglerne. Jeg har i den forbindelse bedt Fødevarestyrelsen om at drøfte brugen af DNA-tests med Rigspolitiet.

Med venlig hilsen

Rasmus Prehn

A handwritten signature in blue ink that reads "Rasmus Prehn". The signature is written in a cursive style and is positioned above a horizontal line.